

# FOAIE PAROHIALĂ AUGUST 2018



tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catolicamd.ro

## SFÂNTA LITURGHIE (II) Liturghia este rugăciune

*Omul se întâlnește cu Dumnezeu mai ales prin rugăciune, iar forma cea mai înaltă, cea mai perfectă de rugăciune este Liturghia. Liturghia este rugăciune, rugăciunea cea mai sublimă, cea mai „concretă”; Liturghia este întâlnirea de iubire cu Dumnezeu prin Cuvântul său și prin Trupul și Sângele lui Cristos.*



**Ce este cu adevărat rugăciunea? Înainte de toate este dialog, relație personală cu Dumnezeu; este drumul vieții spre întâlnirea definitivă cu Domnul.** Știm din *Geneză* că omul a fost creat după „chipul și asemănarea lui Dumnezeu”; or, Dumnezeu este Tatăl, Fiul și Sf. Duh, o relație perfectă de iubire, care este unitate; unitatea Sfintei Treimi. Din asta putem înțelege că și noi am fost creați pentru a intra într-o relație perfectă de iubire, de dăruire și de primire între noi, pentru a putea găsi

astfel plinătatea ființei noastre.

Din Evanghelie știm că Isus îi cheamă pe discipolii săi, ca să fie cu El. Acesta este, așadar, harul cel mare al Sfintei Liturghii, acesta este momentul privilegiat pentru a fi cu Isus și, prin intermediul lui, cu Dumnezeu și cu frații. A ne ruga, ca orice dialog adevărat, înseamnă și a ști să rămânem în tăcere împreună cu Isus. **De aceea, este recomandat ca atunci când mergem la Sf. Liturghie să ajungem cu câteva minute mai devreme și să începem să**

ne pregătim inima în tăcere, pentru ca ea să poată intra în dialog cu Isus.

Este momentul să stăm în tăcere și să ne pregătim pentru întâlnirea cu Isus. Tăcerea, în această lume zgomotoasă, e importantă și necesară! **Să ne amintim de fiecare dată că mergem la întâlnirea cu Domnul și tăcerea ne pregătește, ne însoțește; iar din tăcerea misterioasă a lui Dumnezeu se naște Cuvântul său ce răsună în inima noastră.**

Isus este Învățătorul nostru; pe El îl întâlnim în Evanghelii retrăgându-se să se roage, să fie doar cu Tatăl. Ucenicii, văzând relația intimă a lui Isus cu Tatăl, doresc să participe la ea și-i cer lui Isus: „Doamne, învață-ne să ne rugăm!”

Mai întâi trebuie să învățăm de la Isus să-l numim pe Dumnezeu **Tată**, adică să ne punem în prezența sa cu încredere filială. Pentru a putea învăța, trebuie să recunoaștem cu umilință că avem nevoie să fim instruiți și să spunem cu simplitate: **Doamne, învață-mă să mă rog, învață-mă să particip bine la Liturghie! Aceasta este prima condiție: să fim umili, să ne recunoaștem fii, să ne încredem în Tatăl.** Ca să intrăm în Împărăția cerurilor trebuie să devenim asemenea copiilor: ei știu să se încreadă în părinții lor, știu că se va îngriji cineva de ei, că vor primi de mâncare, că vor avea cu ce să se îmbrace etc. Prima atitudine în rugăciune este, așadar, încrederea: să știi că Dumnezeu își amintește de tine, se îngrijește de tine, de mine, de toți.

**A doua condiție este uimirea: să ne lăsăm surprinși de Dumnezeu. Copilul**

**pune mii de întrebări și se uimește chiar de lucrurile mici, pentru că totul este nou pentru el.** Așadar, în rugăciune, în relația noastră cu Domnul, nu trebuie să fim precum papagalii. Nu! Trebuie să întrebăm, să ne lăsăm uimiți, să ne deschidem inima, să ne lăsăm surprinși de Dumnezeu, de noutatea sa! De ce? Pentru că întâlnirea cu Domnul este o întâlnire mereu vie, cu un Dumnezeu mereu viu care este „cu noi până la sfârșitul veacurilor”, iar **noi mergem la Liturghie ca să ne întâlnim cu Domnul, cu Isus Cristos în persoană,**

**nu mergem la muzeu.**

**Mergem la o întâlnire cu Domnul care este viu și ne așteaptă, ne primește, ne vorbește și se întâlnește cu noi, cu fiecare în parte.** El are timp pentru fiecare dintre noi, este mereu dispus să ne asculte, să ne ajute și să ne ierte.

Dumnezeu, care este Tată iubitor, ne surprinde arătându-ne

că El ne iubește și în slăbiciunile noastre, „Isus Cristos [...] este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale lumii întregi”. Acest dar, izvor de adevărată mângâiere – Domnul ne iartă mereu – aceasta este adevărată mângâiere, este un dar care ne este dat prin Euharistie, prin Sf. Liturghie. **Când primim Sfânta Împărtășanie, Domnul întâlnește fragilitatea noastră pentru a ne duce din nou la prima noastră chemare, aceea de chip și asemănare a lui Dumnezeu. Acesta este climatul Sfintei Liturghii, al Sfintei Euharistii; aceasta este rugăciunea duminicală.**

Pr. paroh Mihai Mărtinaș



## Răsplata perseverenței

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, un ofițer din statul major german se afla rănit grav într-un spital francez. Călugărița care-l îngrijea era și dânsa germană. Aflând că rănitul este catolic, se gândi să cheme un preot, însă el nu voia să audă vorbindu-se despre cele sfinte, despre religie, în general.

- Ei bine, mă voi ruga mult pentru dumneavoastră – îi spuse ea – pentru ca bunul Dumnezeu să vă atingă inima.

- Cum vrei! O să vă săturați și n-o să vă mai rugați.

- Să nu credeți asta, domnule! Există un om pentru a cărui convertire mă rog de șaisprezece ani.

- Șaisprezece ani? Cred că țineți mult la dânsul. Este tatăl sau fratele dumneavoastră?

- Nu. Nici măcar nu-l cunosc. Mama mea a lucrat la o contesă din Germania. Acum șaisprezece ani i-a spus să-mi ceară să mă rog pentru fiul ei, care ducea o viață dezordonată. De atunci m-am rugat lui Dumnezeu în fiecare zi pentru el; același lucru îl fac și celelalte surori. Acum, după cum mi-a spus contesa într-o scrisoare, este în armată.

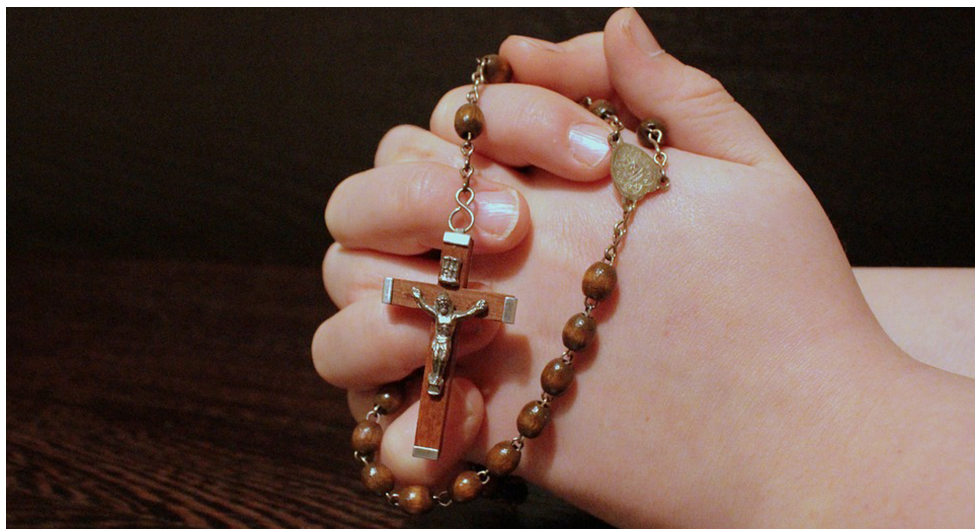
Ofițerul o asculta cu un interes crescând.

- Mama dumneavoastră se numește Beata? – a întrebat el.

- Da. Însă... nu cumva dumneavoastră sunteți contele Carlos?

Așa era. Consecvența acelei surori care se ruga pentru convertirea lui l-a mișcat profund pe ofițerul german. A primit sacramentele. La puțin timp după aceea murea în pace.

**Consecvența picăturii de apă ajunge până acolo că străpunge piatra. Perseverența în rugăciune întotdeauna sfârșește prin a da roade.**



Miercuri, 15 august, în Solemnitatea *Adormirea Maicii Domnului* va fi hramul comunității noastre.

**Sfânta Liturghie solemnă de hram  
va fi celebrată la ora 18.00**

**Avem nevoie de vacanță...**

Trebuie să recunoaștem că avem nevoie de vacanță! Nu suntem supereroi, chiar dacă poate ne este greu să recunoaștem că avem și noi limitele noastre! Vacanțele sunt ocazie să ne odihnim, să ne detașăm de cotidian, să contemplăm, să medităm, să ne gândim profund la noi înșine, ... la nemurirea sufletului.

Pentru a privi în noi înșine avem nevoie să găsim liniște, tăcere; aici putem să ne întrebăm, să analizăm realitățile în care trăim și să ne gândim la realitățile spre care ne îndreptăm.

Este importantă îndepărtarea. Un pictor se îndepărtează de tablou pentru a-și aprecia lucrarea, pe măsură ce o completează. Și noi, pentru a face o capodoperă din viața noastră spirituală și nu numai, avem nevoie să ne distanțăm de cotidian, pentru a-l analiza, pentru a-l corija, pentru a-l completa.



## Program religios

**Sfintele Liturghii** sunt celebrate după următorul program:

- de luni până sâmbătă, la orele: **8.00** și **18.00**.
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9.00; 11.00; 18.00**.

**Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:**

- în fiecare seară, la **17.15**
- duminica, la orele: **8.15; 10.15**.

**Adorație în fața Preasfântului Sacrament:**

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la ora **18.00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la ora **8.00** se expune Sfântul Sacrament până la ora **17.00**.
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la ora **18.00**, și duminica, de la ora **17.30**.